

РЕШЕНИЕ

№ 6651

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6872** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета, чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 20133144 от 07.06.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-и състав по НАХД № 129/2021 г., е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-007092 от 30.11.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение по чл. 3, вр. чл. 13, ал. 2 и 4 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, обн. ДВ бр. 102 от 2009 г., изм. ДВ бр. 25 от 2010 г., вр. чл. 281, ал. 2 от КТ, на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева. С касационната жалба се релевират основанията по чл. 348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита за неправилен извода на районния съд, че в случая неправилно е посочена датата на извършване на нарушението. Изтъква, че АУАН съдържа пълно и ясно словесно описание на нарушението, коректно е посочена датата и мястото на извършване на нарушението. Твърди, че вмененото нарушение е безспорно

извършено и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът - Дирекция „Инспекция по труда“ – С. се представлява от юрк. М., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноси.

Ответникът - на [фирма] се представлява от адв. Х., който моли за потвърждение на оспорения съдебен акт. Претендира направените по делото разноси, за които представя списък.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна СРС е приел, че за периода 03.08.2020 г. – 26.10.2020 г. свидетелят Г. В. на длъжност „главен инспектор“ при ДИТ – С., заедно с колегата си Н. В.– инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на [фирма] с обект на контрол „Високоетажна жилищна сграда в [населено място], [жк], която била в процес на строеж, и въз основа на изискани и представени документи в ДИТ – С. Проверката била извършена по повод станала на 03.08.2020 г. злополука на строителния обект с работник на дружеството – Д. В. Д. на длъжност „арматурист“. По време на проверката свид. В. установила множество факти и обстоятелства, свързани със злополуката, от която е пострадал Д., както и много други обстоятелства, свързани с дейността, която дружеството упражнява на строителния обект. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № ПР 2021662/26.10.2020 г., екземпляр от който бил връчен на управителя на дружеството на същата дата. При преглед на представените книги за инструктаж по безопасност и здраве при работа и документите, свързани със създадената организация за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите, и представените писмени обяснения от управителя и останалите работници на строежа, свид. В. констатирала, че работодателят [фирма] е допуснал работника К. К., който бил на длъжност „зидар“ до самостоятелна работа на посочения строителен обект, където се извършват дейности, създаващи опасност за здравето и живота на хората, без проведен инструктаж на работното място, като на същия не е било проведено обучение по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, както и не е положил успешно изпит по тези правила. От обясненията на управителя Ш. и тези на работника К. се установява, че на

03.08.2020 г. на последния е било възложено от управителя самостоятелно да декофрира 5-та плоча на строящата се сграда. От книгата за ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа свид. В. констатирала, че нарушението е извършено на 31.07.2020 г.

При горните обстоятелства на 26.10.2020 г., в присъствието на управителя на дружеството М. Ш., свид. В. съставила акт № 22-007092 срещу дружеството, в който описала гореизложената фактическа обстановка. С описаното в АУАН, актосъставителят приела, че [фирма] е нарушило разпоредбата на чл. 3, вр. чл. 13, ал. 2 и 4 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, обн. ДВ бр. 102 от 2009 г., изм. ДВ бр. 25 от 2010 г., вр. чл. 281, ал. 2 от КТ. Екземпляр от акта бил връчен на управителя, който не вписал възражения в него. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, жалбоподателят не подал допълнителни възражения, поради което и въз основа на съставения АУАН, директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. издал процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на тяхната материална компетентност в законоустановените срокове, но в случая липсва ясно и точно описание на нарушението, поради което е допуснато съществено нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Приел е още, е не е доказано по безспорен начин, че дружеството е извършило вмененото му нарушение.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд за допуснато нарушение на чл. чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН.

В конкретния случай е вменено нарушение, че на 31.07.2020 г. [фирма] в качеството на работодател е допуснал К. К. на длъжност „зидар“ до самостоятелна работа на посочения строителен обект, където се извършват дейности, създаващи опасност за здравето и живота на хората, без проведен инструктаж на работното място, както без проведено обучение по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Действително не е посочено каква самостоятелна работа е извършвал К. на 31.07.2020 г., за да може обективно да се провери това обстоятелство. На следващо място настоящата съдебна инстанция споделя изводите на районния съд досежно некоректно посочване на датата на извършване на нарушението от страна на АНО.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят

механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника се следват разноски въз основа на заявена своевременно претенция. Основателно е възражението на процесуалния представител на жалбоподателя за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

В случая съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/ за обжалване на НП, минималното възнаграждение се определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от с.з. Съгласно чл. 18, ал. 1 от посочената разпоредба изготвяне на жалба срещу наказателно постановление без процесуално представителство възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 на базата на половината от размера на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 50 лв. При съобразяване на посочената разпоредба и доколкото пред касационната инстанция не е осъществено процесуално представителство в проведеното по делото съдебно заседание, минималното възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, е 405 лв. В случая делото не се отличава с правна и фактическа сложност, проведено е само едно открито съдебно заседание. Претенцията за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъде уважена до установения минимум.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20133144 от 07.06.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-и състав по НАХД № 129/2021 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ – С. да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], сумата от 405 /четиристотин и пет/ лева, представляваща направени

разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.